

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biouroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Din suferințele Bisericii.

(Urmare)

9. După ce Dioclețian a predat cu totul scheptul împărătesc lui *Galeriu*, acesta s'a pornit cu o ură și mai înverșunată în contra Creștinilor. Ajungând însă greu bolnav, durerile acestei boli l'au înduplecat să facă o lege, în înțelesul căreia Creștinilor li s'a dat slobozenie a se inchina lui Dumnezeu dându-li se poruncă, ca pentru împărat și împărăție să se roage lui Hristos. După moartea lui însă sub urmașul său *Maximin* bieții creștini au trebuit să îndure iarăș crunte persecuțiuni. Invins fiind *Maximin* de cătră *Liciniu* încă și sub zilele acestuia — pentru vrăsmasia dintre el și *Constantin* — Creștinii au trebuit să sufere foarte mult. În apus, împăratul *Constantin* după ce a învins pe contrarul său pe *Maxențiu*, a dat libertate creștinilor și după ce a învins și pe *Liciniu* ajungând și ținuturile resăritene sub stăpânirea lui, creștinii acestor provincie încă s'au putut bucura de libertatea religioasă.

Dar nu numai cu arma, ci și prin scris s'au nizuț pĂgĂnii a cășuna strĂcĂciune creștinilor schimo-sindu-le învățăturile și facându-i de batjocură. Atari scriitori pĂgĂni au fost mincinosul *Celzus* și cinfelnicul *Lucian*, despre care spun contimpu-

ranii, că n'a cinstit nici pe zei nici pe oameni. Pe toți aceștia sfinții Părinti ai Bisericii noastre prin contra scrisori pline de înțelepțiune i-au reînfruntat cu desĂvĂrșire.

CrucĂa făcĂtoare de minuni din Limpias.

Traducere de P. Bırlea.

(Urmare)

Oare prin ce cauzează simptomele ?

După ce am văzut multe simptome miraculoase, involuntar ne vine întrebarea, oare autentice sunt dovezile martorilor ? Oare interes material, iluzie sugestie, sau alt ceva cauzează simptomele ?

La toate aceste treburile să răspundem: Nu!! Preotul capucin nimic n'a știut, când cu fotografistul Ectevaria D. Roman Labargo au cercetat pe D. Agatangello. Acesta spune următoarele: „Lucrul acesta pe toți ne-a surprins pe noi misionari mai tare, decât pe popor!”

Fără bază e părerea unora, că cei din Limpias au făcut o poveste despre cele întâmplăte ca să fie Limpias vestit. Căci doară nu numai cei din Limpias ci și alții afirmă rea-

litatea. Și ce e mai băător la ochi, mulți erau necredincioși înainte de aceste, iar acum cred. Doară e înșălăciune? Sau se lucră prin ceva aparat secret? Nu!

În cartea P. Ectevarría pe pagina 258 comunică un articol după „El diario montanes.” La preotul din Limpías într'o zi au mers doi medici. Au cerut cheile bisericii. Ambii au voit singuri să examineze exact, poziția altarului și a crucii. — Rugarea lor era împlinită.

Ce a fost rezultatul? Hristos asupra unuia așa privire a aruncat, încât momentan a părăsit biserica, și s'a rugat să se poată mărturisi. În cea zi sa și cuminecat, și a călătorit. Până acum nime n'a putut observa ceva ce ar rezulta din înșălăciune. De alt-cum crucea așa de aproape se poate privi, de alta parte iluminarea e așa puternică, încât și cel mai mic aparat sar observa.

Au doară e halucinație? Ce e halucinația? Halucinația e înșălarea simțului, chipuri objective, pe carii le conziderăm existențe afară de eul nostru, cu toate că în ordul lucrurilor reale nu se află. În Limpías nu e așa.

Câți și câți au venit, carii n'au văzut simptome, cu toate că ar fi dorit să vază? Iar alții cari nu credeau, au văzut. . .

Afară de aceste s'au făcut și fotografii, pe cari se observ *schimbările*.

Doară e sugestie? Nu!! . . .

(Va urma.)

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Grozăvenii.

Bolșevizmul, așa cum s'a prezentat în trecut și durere se prezintă și azi, ne pune înaintea ochilor icoana unei mulțimi de oameni desfrânați, lipsiți de credință în Dumnezeu, în sufletul cărora în loc de iubirea de aproape lui clocotește ura și pizma. În loc de a ține legile și buna rânduială într'o țară să năpăstuiesc cu sălbaticie dobitocească împotriva atot ce este bun și sfânt râvnind a răsturna din temelie toată ordinea pe care se răzîmă pacea și bunele legături dintre oameni, a ucide vieți nevinovate, a da părjol tuturor așezămintelor religioase și culturale ca pe ruinele acestora să se rădăce vr'o câțiva oameni fără suflet pentru a se inbuiba în plăceri păcătoase plătite cu averi furate și câștigate cu vârsarea atâtor sânziuri nevinovate, cari abună seamă vor striga respăltire la cer.

O pildă nouă avem despre aceasta în Rusia.

Ziarul rusesc din Chișinău „Besarab-scoe Slovo“ din 28 Iunie no. 535 (Cuvântul Besarabiei) sub titlul „Grozăvenii într'un oraș“ scrie vr'o câteva amănunte din orașul Kuznick din Siberia. Amănunte, cari îți zguduie sufletul și te pun în mirare, că cei, cari au săvârșit unele fapte ca aceștea, se mai pot socoti ca oameni. ori sunt mai desfrânați decât celea mai salbatice fiare de prin codri.

În Siberia și în deoseb în orașul Kuznick ajunge la putere partidul roșu (bolșevic).

Un domn cu numele Zazubrin descrie într'o gazetă rusească (Focul Siberiei) faptul îngrozitor.

Din patru mii locuitori, câți avea orașul Kuznick, două mii uciși se vedeau aruncați pe piață și străzi. Acești nefericiți au murit nu în război ci ca oameni pașnici, fără armă au fost scoși din locuințele lor, desbrăcați și tăiați cu sabii cazacești. Puține fete și femei au putut scăpa fără a fi fost siluite în virtutea curățeniei. Jerfele ominești se pare a fi fost împărțite în clasă după cum suna comanda: „are mâni moi? — taie! are inel în deget? — taie-l!”

Un anumit Rochow, care pe vremea țarizmului a fost funcționar, în cursul războiului german stegar și cavalerul Sf. George, izbucnind revoluția s'a făcut revoluționar. Pe cei ce stăteau sub pedepse îi chinuia, pe cei vii îi pirona taindu-le mânil și picio-

arele și în sfârșit i-i castra, iar mai în urmă îi ardea pe rog. Un turbat ajutor avea Rochov în persoana lui Volkow. Pe vremea lui Kolceak, soldații acestuia au tăiat țitele femeii lui Volkow.

Cum s'au răzbunat Volkov și soția pentru acest fapt neomenos? Iacă așa.

Au scos soldații din temniță, i-au udat cu benzina și i-au aprins. Pe doi inși cu numele Milaiev și Petrov i-au culcat pe pământ în temniță și vii fiind i-au tăiat cu firisăul. Acest firisău scârbos, înruginit de sânge se pastrează astăzi în muzeul din Nova-Sibirsk. Când s'a dat în păstrare acest firisău, s'a predat și o epistoală cu următorul conținut.

„În aceea vreme a fost aici tovarășul Volkow cu soția Antonida. Am venit cu oamenii noștri și fiica noastră de 5 ani. Inimicii ieșind din sat, nu mai puteam să mă rețin, ci m'am apucat a-i pedepsi cu aceleași mijloace, cu cari ei ne-au chinuit pe noi. În temniță i-am tăiat de vii cu firisăul, apoi cu mâna mea proprie am aprins asupra lor temniță. Soția mea asemenea cu mâna-i proprie a tăiat carne vie cu firisăul ca răsbunare pentru sângele ce a curs din peptul iei când i s'au tăiat țitele. Soția mea astăzi nu mai are pept.

Iată acest firisău, cu care am tăiat pe burjuii lui Kolceak pe Milaiev și Petrov, îl predau ca obiect istoric muzeului din Nova-Sibirsk. În prețul de cumpărare am primit dela tovarășul Zazubriu cinci ruble, ceea ce prin acestea cvitez. Matrozul flotei balactice răsăritene: *Volkow*.

La acestea ziarul „Besarabskoe Slovo” mai adaoge următoarele: Tăierea cu firisău alui Milaiev și Petrov este de obște cunoscută. Nu mai are lipsă de a fi dovedită.

Cu durere încreștăm acest caz ne mai pomenit de îngrozitor, ca să se vadă, ca până unde merg oamenii cari se lapadă de Dumnezeu. Ei lasă în urma lor numai sânge și ruini, săvârșesc cruzimi salbătice și se numesc bolșevici. Ferească Dumnezeu toate popoarele de atari conducători!

Din catechism.

32. Ce însemnează: Dumnezeu ține lumea?

Că Dumnezeu ține lumea însemnează atâta, că Dumnezeu face ca lumea să stea, și să fie așa cum și până când i-i va plăcea.

Dumnezeu susține universul ca să existe, și se nu cadă, în aceea nimicinie, în care a fost înainte de zidire.

Dumnezeu susține lumea nu numai în totalitatea ei dar și făpturile toate și pe fiește care în deoseb, spiritele ca și sufletele omenești ca să nu peară, ci să trăiască în veci, el susține și făpturile materiale, sistemul solar, viața plantelor, și a viețuitoarelor ca să existe până la momentul, care l'a fixat el în puterea sa.

Dumnezeu susținând lumea, el nu se mărginește la susținerea existenței substanțiale a lucrurilor, ci el dă lor și puterea de acțiune.

Aceasta comunicare a puterii dumnezeiești este directă, cum este aceasta la ființele spirituale, sau indirectă, întrucât din momentul zidirei le-a dat anumite puteri și aceste puteri le susține în ei.

Cumcă susținerea lumii este un lucru deosebit de zidire, vedem la Sf. Apostol Pavel în epistola lui către Coloseni (I. 16—17.) . . . “prin trinsul s'au facut toate . . . Și el este mai înainte de toate și toate prin trinsul subsistă . . .” și în alt loc (Evrei, I. 2—3) vorbind de Isus zice . . . “că Dumnezeu prin el la pus mostenitor tuturor prin care a facut și secolii, care . . . purtând toate cu cuvântul puterii sale . . .”.

Sf. Procopie. (8 Iulie) a viețuit pe vremea împăratului Dioclețian. Fu născut în Ierusalim. Taica său a fost creștin cu nume Hristofor, iar maicăsa Teodosia a fost păgână.

După ce a ajuns vârsta bărbătească, maicasa căci era deja vaduvă la dus în Antiochia la împăratul Dioclețian și la dat de ostaș. Împăratul l'a numit duce al Alexandriei și la trimis cu porunca ca se persecuteze pre creștini. Sf. Procopie pornind către Alexandria, pe cale fără veste s'a făcut fulgere și tunete și a auzit un glas din cer, chemându-l pre nume: Neania, căci acesta a fost numele lui cel dintâi. Glasul din cer îl înfrunța, pentru că merge a persecuta pre creștini.

Sf. Procopie s'a rugat să-i se arete, cine este acela, care grăiește lui, și iată s'a arătat pre cer, o cruce de cristal și un glas din cruce i-a zis: Eu sum Isus Hristos cel restignit, fiul lui Dumnezeu.

Vedenia aceasta l'a pătruns într'atâta pre Sf. Procopie, încât s'a reintors și a mers în Schitopoli și a lăsat să-i se facă o cruce de aur și de argint, care o săruta mereu. Acolo a învățat dânsul închieturile credinței, și în toate științele a devenit foarte învățat, încât a fost pus de lectore al bisericii adeca cețea sfintele scripturi creștinilor, apoi s'au numit de profesor al limbei grecești și a limbei sirchaldeice. Dânsul a zelat foarte mult pentru mărirea lui Dumnezeu, a poștit foarte mult, n'a mâncat decât poame și a băut numai apă. Dar maicasa păgâna a dorit mărirea cea

lumească pentru fiul ei și văzând că dânsul s'a lăsat de ostășime, la pârât la împăratul drept ce împăratul a trimis după dânsul și a voit de nou a-l trimete să persecuteze creștini. Sf. Procopie la aceasta nu s'a plecat, deci fu bătut cumplit și s'a aruncat în temniță mai mort. Însă bunul Dumnezeu a trimis în teniță pe ingerul său, care l'a deslegat de lanțurile cu care era legat și ingerul mângâindu-l i-a dat în loc de Neania numele de Procopie.

Scotindu-se din temniță, fu dus în biserica idolilor ca să-l silească a slugi acelora, dar la rugarea Sfântului, statuile idolilor s'au prefăcut în apă și apa a curs afară pe ușa bisericii. Văzând minunea aceasta s'au întors la Hristos două capatenie de ostași cu tribunii lor, anume Nicostrat și Antioch, precum și 12 femei și a primit pre Hristos și maica sa Teodosia. Dintre aceștia ostașilor li s'au tăiat capetele muierile au fost torturate fără nici o cruțare, luând astfel cununa de martiri.

Sf. Procopie fu dat pre mâinile guvernatorului Flavian, care a poruncit oarecărui Arcțelau să-l strângă cu sabie, acela repezindu-se asupra Sfântului ca să-i dea cu sabia în pânțece, a căzut mort la pământ. După aceea a întins pe Sf. Procopei pe foc apoi l'a spânzurat și l'a aruncat într'un cuptor pe foc, dar sfântul a stâns focul. În urmă s'a tăiat capul și astfel sufletul lui s'a înălțat cu cununa de martir la cer în anul 303 d. Hr.

Calendar săptămânal.

4—10 Iulie 1926.

4. Dumineca. VI. d. Rusalii (Ev. d. 9, 1.) P. Andreiu Ierus.
5. Luni. S. Marta. † 561. d. Hr.
6. Marți. C. P. Sisosie cel Mare.
7. Miercuri. C. P. Toma, Acacie.
8. Joi. M. Procopie. † 303. d. Hr.
9. Vineri. M. Pancratie.
10. Sâmbăta. 45. Martiri din Nicopolia.